

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЛІКУВАННЯ ПІЄЛОНЕФРИТУ ЗА УСКЛАДНЕННЯ СЕЧОКАМ'ЯНОЇ ХВОРОБИ У КОТІВ

Д. Новак, Н. Шульженко, О. Семьонов
shulzhenko.n@ukr.net

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

Захворювання системи сечовиділення серед дрібних тварин входить у п'ятірку найрозповсюджених хвороб. Від визначення плану терапії та оцінки її ефективності залежить подальша динаміка поліпшення стану здоров'я тварини. Мета досліджень полягала у визначенні ефективності лікування пієлонефриту за ускладнення сечокам'яної хвороби у котів.

Дослідження проводили впродовж 2017–2018 рр. на базі клініки ветеринарної медицини «Чотири лапи» (м. Дніпро). З лікувальною метою хворим котам (10 тварин) застосовували: комбіновану антибіотикотерапію — енрофлоксацин 5 % п/ш або в/м по 1 мл/10 кг маси тіла 1 р/д протягом 10 діб та лінкоміцин (250 мг) перорально по 100 мг на день протягом 5 діб; 2 % розчин дротаверину в/м по 0,4 мл 2 р/д протягом 5 діб; 0,3 % розчин преднізолону в/м по 0,4 мл 2 р/д протягом 5 діб, потім по 0,2 мл 1 р/д протягом 3 діб; гепаві-кел п/ш по 2 мл 1 р/д протягом 10 діб; фолієву кислоту перорально по 1 мг 1 р/д протягом 30 діб; діакарб (250 мг) перорально по ½ таблетки 1 р/д протягом 5 діб; декасан 30 мл + метронідазол 0,5 % 15 мл внутрішньо-уретрально 1 р/д протягом 5 діб. Всім тваринам застосовували дієтичний корм впродовж двох місяців із додавання препарату «КотЕрвін» три рази на добу протягом двох тижнів. З інструментальних методів діагностики застосовували ультразвукове дослідження.

У результаті досліджень встановлено, що пієлонефрит як ускладнення уролітіазу серед хвороб незаразної етіології котів становив 7,9 %. Уролітіаз спостерігали у котів різних вікових груп (від 1,5 до 10 років), схильність до ускладнення визначається ступенем тяжкості та тривалості лікування.

Клінічно захворювання проявлялося полакіурією, підвищенням температури тіла, напруженням та болючістю м'язів стінки черева в ділянці нирок та сечового міхура, зниженням апетиту, частотою нудотою, блідістю слизових оболонок. За даними лабораторних досліджень крові реєструвалося підвищення кількості лейкоцитів, прискорення ШОЕ, зниження рівня гемоглобіну, збільшення активності АсАТ, підвищення рівня креатиніну та сечовини. У сечі спостерігалася протеїнурія, зміна запаху та кольору, збільшення відносної густини, за мікроскопії осаду — еритроцити, епітеліальні клітини сечовивідних шляхів, домішки солей та піску. За ультразвукового дослідження встановлено ознаки запалення сечового міхура та верхніх сечовивідних шляхів, у резервуарній сечі — осад, у нирковій лоханці — відкладення конгломератів, у деяких котів — ознаки гідронефрозу.

Застосована терапія позитивно вплинула на клінічний стан котів, показники крові та сечі. У процесі лікування спостерігалось поліпшення загального стану, зменшення ШОЕ та кількості лейкоцитів в крові, нормалізувався апетит та добовий діурез. На десятий день лікування показники сечовини та креатиніну в крові були в межах норми, сеча стала прозорою, вміст білка становив менше 0,1 г/л, мікроорганізмів не виявляли, кількість солей та піску помітно зменшилась.

Застосоване комплексне лікування пієлонефриту за ускладнення сечокам'яної хвороби у котів, яке охоплювало використання етіотропної та симптоматичної терапії, позитивно вплинуло на відновлення функції нирок та сечового міхура, що проявлялося нормалізацією клінічного стану, показників крові та сечі.